

במה אשה פרק ששי שבת

סג.

עין משפט נר מצוה

כאמ"ל מ"י פ"ט מהל' שבת
הלכה א' מפני לאוין סוף
עושה ע"י א"ת סוף
פ"ד
ב ג מ"י פ"ט מהל' מלכה
הלכה ב'
גא ג מ"י פ"ט מהל' משוה
הלכה ז'
גב ד מ"י פ"ט מהל' מ"ע
הלכה ז' עושה ע"י ד'
דמט ע"י פ'
גה ה מ"י פ"ט מהל' דעות
הלכה ח'
גו ו מ"י פ"ט מהל' דולת
הלכה ט'

בין חרדלי במסב רחב או במסב קצר בחבר טוב או בחבר רע א"ר חסדא וכולן לזנות אמר רבבה אמר רבי יהודה עצי ירושלים של קינמון היו ובשעה שהיו מסיקין מהן ריחן נודף בכל ארץ ישראל ומשחרבה ירושלים נגזרו ולא נשתיר אלא כשעורה ומשתכה בנזאי דצימצמאי מלכתא: **מתניתין** אלא יצא האיש לא בסייף ולא בקשת ולא בתריס ולא באלה ולא ברומח ואם יצא חייב חטאת רבי אליעזר אומר תכשיטין הן לו והכ"א אינן אלא לגנאי שנאמר וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות ואלא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה בירית טהורה ויוצאין בה בשבת ככלים טמאים ואין יוצאין בהן בשבת: **גמ'** מאי באלה א"ל קולפא ר' אליעזר אומר תכשיטין הן לו: תניא אמרו לו לרבי אליעזר וכי מאחר דתכשיטין הן לו מפני מה הן בטלין לימות המשיח אמר להן לפי שאינן צריכין שנאמר לא יצא גוי אל גוי חרב ותהיו לגוי בעלמא אמר אביי מידי דהוה א"ל אשגרא כטיהרא ופליגא דשמואל דאמר שמואל א"ל אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שיעבוד גלויות בלבד שנאמר כי לא יחדל אביון מקרב הארץ מסייע ליה לרבי חייא בר אבא דא"ר חייא בר אבא כל הנביאים לא נתבאו אלא לימות המשיח אבל העולם הבא ע"ן לא ראתה אלהים וזולתך ואיכא דאמרי אמרו לו לר' אליעזר וכי מאחר דתכשיטין הן לו מפני מה הן בטלין לימות המשיח אמר להן אף לימות המשיח אינן בטלין היינו דשמואל פליגא דר' חייא בר אבא א"ל אבוי לרב דימי ואמרי לה לרב אויא ואמרי לה רב יוסף לרב דימי ואמרי לה לרב אויא ואמרי לה רב יוסף תכשיטין הן לו דכתיב חגור חרבך על ירך גבור הודך והדרך א"ל רב כהנא למר ברביה א"ל דרב הונא בדבריה תורה כתיב א"ל אין מקרא יוצא מידי פשוטו א"ל כהנא כד הוינא בר תמיני סרי שנין והוה גמירנא ליה לכוליה הש"ס ולא הוה ידענא דאין מקרא יוצא מידי פשוטו עד השתא מאי קמ"ל דליגמר איניש והדר ליסבר: סימן זרות: א"ר ירמיה א"ר אלעזר שני תלמידי חכמים המחזירין זה לזה בהלכה הקב"ה מצליח להם שנאמר והדרך צלח אל תקרי והדרך אלא והדרך ולא עוד אלא שעולין לגדולה שנאמר צלח רבב יכול אפילו שאל לשמה תלמוד לומר על דבר אמת יכול אם הגים דעתו ת"ל וענוה צדק ואם עושיין כן זוכין לתורה שניתנה בימין שנאמר ותורך גוראות ימינך רב נחמן בר יצחק אמר זוכין לדברים שנאמרו בימינה של תורה דאמר רבא בר רב שיאל ואמרי לה אמר רב יוסף בר חמא א"ר ששת מאי דכתיב אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד אלא בימינה אורך ימים איכא עושר וכבוד ליכא אלא למיימינן בה אורך ימים איכא וכ"ש עושר וכבוד למשמאלים בה עושר וכבוד אורך ימים ליכא א"ר ירמיה אמר ר' שמעון בן לקיש שני תלמידי חכמים הנוחין זה לזה בהלכה הקדוש ברוך הוא מקשיב להן שנאמר אז נדברו יראי ה' וגו' אין דיבור אלא נחת שנאמר ידבר עמים תחתינו מאי ולחושבי שמו א"ר אמי אפילו חישב לעשות מצוה ונאנס ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה א"ר חנינא בר אידי כל העושה מצוה כמאמרה אין מבשרין אותו בשורות רעות שנאמר שומר מצוה לא ידע דבר רע א"ר אסי ואיתימא ר' חנינא אפילו הקב"ה גוזר גזירה הוא מבטלה שנאמר באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה וסמוך ליה שומר מצוה לא ידע דבר רע אמר רבי אבא אמר רבי שמעון בן לקיש שני תלמידי חכמים מקשיבים זה לזה בהלכה הקדוש ב"ה שומע לקולן שנאמר והיושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני ואם אין עושיין כן גורמין לשכינה שמתלקת מישראל שנאמר ברח דודי ודמה וגו' אמר רבי אבא א"ר שמעון בן לקיש שני ת"ח המדגילים זה לזה בהלכה הקדוש ברוך הוא אהבן שנאמר ודגלו עלי אהבה אמר רבא והוא דידיע צורתא דשמעתא והוא דלית להו רבה במתא למיגמר מיניה א"ר אבא א"ר שמעון בן לקיש יגדול המלוה יותר מן העושה צדקה ומטיל בכים יותר מכולן א"ר אבא אמר ר' שמעון בן לקיש האם תלמיד חכם נוקם ונוטר כנחש הוא חגריהו על מתניך אם עם הארץ הוא חסיד אל תדור בשכונתו אמר רב כהנא אמר רבי שמעון בן לקיש ואמרי לה אמר רב אסי אמר ר' אבא אמר רבי אבא אמר רבי שמעון בן לקיש יכל המגדל כלב רע בתוך ביתו מונע חסד מתוך ביתו שנאמר אלמם מרעהו

א) סוף מ"ג ב' ז"ל לא
ג) ויגרי העירך מהל' אלה
קולפ' פ"י דומה למקל וכו'
וראשו עגול כמו מדור וכו'
ע"ש ד' ופ"י שגט שמכין
בו וראשו עגול, ס' וזכיתה
כתיב ישאלן, ו' חולין ס';
ו) כתיבת ל' לקמן קולפ'
פסחים סה. סנהדרין ס"ג ז"ל,
ח' י"ג דרבינא, ט' ויבנות
יא: דה"ל ו' מכת יא,
ס' כתיבת ו' קדושין מ' ע"ש,
ט' ותיק נז: ב"מ פה,
ח' ותיק מוס' ע"ז כז: ד"ה
גרנא וכו' שהשני אפריס
רש"י דהכא, ט' ותיק מוס'
ע"ז סס, ט' ז"ל וי"ל,
ע' פסחים נג: ט' ז"ל וי"ל
ואר"ל, ח' ז"ל ר' שמעון בן
לקיש, ט' וי"ל, ט' וי"ל,
ט' כתיב: בדוקין ויבין,
ח' ותיק רש"י לקמן פס':
ד"ה למימינן, ח' וי"ל וי"ל
כז, ט' ותיק מוס' פסחים י:
ד"ה חל שיר תוס' מגילה.
ד"ה אין בין ומיני שש על
הגליון.

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה ומוך
ותלמודן סס"ז ואח"כ מ"ה
עשר וכבוד וכו' עשר וכבוד
סס"ז ואח"כ מ"ה למיימינן
בה שמפסחין כ"ל ותיב
של מורה נחמן ו"ע ז"ל דף
פס ע"ב:

גליון הש"ס

גמ' אלא שגבור גלויות. עי
פסחים ג ע"ב:

לעני רש"י

מנזכר"ה [מצובריא]. א"ה.

מוסף רש"י

באלה. מקל (פסחים יז).
למזמרות. שומרין כסן
הכמים (שיע"ב ד). בירית.
והא כיון אלעדי אשוק
לשוקה מעל גמי שוקיה
לדקון של יפלו טהורה.
לדא כתיבי הוה אלא משמיס
לגמי שוקיה, והו טענת
הכלים לזמן טהורה,
ויוצאין בה. שברך לו עם,
כמי שוקיה ולא הו משאו
ויוצאין לזמן וללשמיטת הו
לא שלמה ומתו (ע"ד)
אשרא בטיהרא. נג
כתיבי אפי מלך (חולין טו).
כל הנביאים לא נתבאר.
הטעות והטעות (ברכות
ד) טובה להשלל (סנהדרין
צט). עין לא ראתה. לא
נראה ולא נגלת לשום נביא
(שם) עין שום נביא לא
ראה את אשר יעשה הקב"ה
למעלה לו וזלתי עיני אלה
אלהים (ישעיה טד) לזין
קן לדבר (סנהדרין טו).
אין מקרא יוצא מידי
פשוטו. ואפי' דרדקעין ל' כ'
לדקש, מירי פשוטו מילא
לא נפק לגמרי (ברכות ד).
למיימינן בה. במקום ככל
כמו ועוברים לעת סודא.
חלס משמעת דיד יוני
סתיב עיקר (קטן פח).
ידבר עמים החתנו. יעל
עמים חתמו (פסות יא').

תורה אור השלם

- ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתרו חרבותם לאתים ותנייתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה בירית טהורה ויוצאין בה בשבת ככלים טמאים ואין יוצאין בהן בשבת: **גמ'** מאי באלה א"ל קולפא ר' אליעזר אומר תכשיטין הן לו: תניא אמרו לו לרבי אליעזר וכי מאחר דתכשיטין הן לו מפני מה הן בטלין לימות המשיח אמר להן לפי שאינן צריכין שנאמר לא יצא גוי אל גוי חרב ותהיו לגוי בעלמא אמר אביי מידי דהוה א"ל אשגרא כטיהרא ופליגא דשמואל דאמר שמואל א"ל אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שיעבוד גלויות בלבד שנאמר כי לא יחדל אביון מקרב הארץ מסייע ליה לרבי חייא בר אבא דא"ר חייא בר אבא כל הנביאים לא נתבאו אלא לימות המשיח אבל העולם הבא ע"ן לא ראתה אלהים וזולתך ואיכא דאמרי אמרו לו לר' אליעזר וכי מאחר דתכשיטין הן לו מפני מה הן בטלין לימות המשיח אמר להן אף לימות המשיח אינן בטלין היינו דשמואל פליגא דר' חייא בר אבא א"ל אבוי לרב דימי ואמרי לה לרב אויא ואמרי לה רב יוסף לרב דימי ואמרי לה לרב אויא ואמרי לה רב יוסף תכשיטין הן לו דכתיב חגור חרבך על ירך גבור הודך והדרך א"ל רב כהנא למר ברביה א"ל דרב הונא בדבריה תורה כתיב א"ל אין מקרא יוצא מידי פשוטו א"ל כהנא כד הוינא בר תמיני סרי שנין והוה גמירנא ליה לכוליה הש"ס ולא הוה ידענא דאין מקרא יוצא מידי פשוטו עד השתא מאי קמ"ל דליגמר איניש והדר ליסבר: סימן זרות: א"ר ירמיה א"ר אלעזר שני תלמידי חכמים המחזירין זה לזה בהלכה הקב"ה מצליח להם שנאמר והדרך צלח אל תקרי והדרך אלא והדרך ולא עוד אלא שעולין לגדולה שנאמר צלח רבב יכול אפילו שאל לשמה תלמוד לומר על דבר אמת יכול אם הגים דעתו ת"ל וענוה צדק ואם עושיין כן זוכין לתורה שניתנה בימין שנאמר ותורך גוראות ימינך רב נחמן בר יצחק אמר זוכין לדברים שנאמרו בימינה של תורה דאמר רבא בר רב שיאל ואמרי לה אמר רב יוסף בר חמא א"ר ששת מאי דכתיב אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד אלא בימינה אורך ימים איכא עושר וכבוד ליכא אלא למיימינן בה אורך ימים איכא וכ"ש עושר וכבוד למשמאלים בה עושר וכבוד אורך ימים ליכא א"ר ירמיה אמר ר' שמעון בן לקיש שני תלמידי חכמים הנוחין זה לזה בהלכה הקדוש ברוך הוא מקשיב להן שנאמר אז נדברו יראי ה' וגו' אין דיבור אלא נחת שנאמר ידבר עמים תחתינו מאי ולחושבי שמו א"ר אמי אפילו חישב לעשות מצוה ונאנס ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה א"ר חנינא בר אידי כל העושה מצוה כמאמרה אין מבשרין אותו בשורות רעות שנאמר שומר מצוה לא ידע דבר רע א"ר אסי ואיתימא ר' חנינא אפילו הקב"ה גוזר גזירה הוא מבטלה שנאמר באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה וסמוך ליה שומר מצוה לא ידע דבר רע אמר רבי אבא אמר רבי שמעון בן לקיש שני תלמידי חכמים מקשיבים זה לזה בהלכה הקדוש ב"ה שומע לקולן שנאמר והיושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני ואם אין עושיין כן גורמין לשכינה שמתלקת מישראל שנאמר ברח דודי ודמה וגו' אמר רבי אבא א"ר שמעון בן לקיש שני ת"ח המדגילים זה לזה בהלכה הקדוש ברוך הוא אהבן שנאמר ודגלו עלי אהבה אמר רבא והוא דידיע צורתא דשמעתא והוא דלית להו רבה במתא למיגמר מיניה א"ר אבא א"ר שמעון בן לקיש יגדול המלוה יותר מן העושה צדקה ומטיל בכים יותר מכולן א"ר אבא אמר ר' שמעון בן לקיש האם תלמיד חכם נוקם ונוטר כנחש הוא חגריהו על מתניך אם עם הארץ הוא חסיד אל תדור בשכונתו אמר רב כהנא אמר רבי שמעון בן לקיש ואמרי לה אמר רב אסי אמר ר' אבא אמר רבי שמעון בן לקיש יכל המגדל כלב רע בתוך ביתו מונע חסד מתוך ביתו שנאמר אלמם מרעהו

מוסף תוספות

- דבמסכת תענית (דף יג) ושם אשכחן אין בין ירשיר, דקאמר אין בין שלש אמצעות וכי תימא גנא ושיר והא אין בין קתי, ופריך ותסברא אין בין וירוקא והא שיר תיבה ומשני אי משום תיבה לאו שירוא הוא, מכל מקום משמע דאי הוה משרי ליה לא הוה קשיא ליה ככל אף על גב דקתי אין בין, מוס' מגילה ט.